

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΩΛΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ (ΑΙ.ΠΟ.Ε)

ΤΑ ΑΙΤΩΛΙΚΑ



ΤΕΥΧΟΣ 34^ο - 35^ο

Ιανουάριος - Δεκέμβριος 2020
ΑΘΗΝΑ

ΜΝΗΜΗ Αντωνίου Δανασσή- Αφεντάκη

Αχιλλέας Χαλδαιάκης, Κοσμήτωρ
της Φιλοσοφικής Σχολής του Εθνικού
και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών

Kατώδυνος η Φιλοσοφική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών πενθηφορεί για την εκδημία του μακαριστού καθηγητού Αντωνίου Δανασσή- Αφεντάκη, διατελέσαντος Κοσμήτορος της Σχολής, μάλιστα επί τρεις τριετίες (1983-1989 & 1995-1998). Σημείον αυτής της πλησμονής της οδύνης και του πένθους αποτελεί η μεσίστια κυματίζουσα σημαία του λαμπρού κτηρίου της Σχολής.

Ο ομιλών ως εκπρόσωπος όλων των μελών της Φιλοσοφικής Σχολής έχει το θλιβερό προνόμιο να προπέμπει τον αοίδιμο Καθηγητή, πρώην Κοσμήτορα της Σχολής και Αντιπρύτανη του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, να τον προπέμπει- λέγω- «ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός», αναμιμνησκόμενος, μετά των μαθητών και συναδέλφων αυτού, του πανεπιστημιακού διδασκάλου, του επί σειρά ετών συνεπώς, ευμεθόδως και υπευθύνως διδάξαντος την παιδαγωγική επιστήμη, του οτρηρού συγγραφέως πολυαρίθμων πανεπιστημιακών συγγραμμάτων και εμβριθών ελληνογλώσσων και ξενογλώσσων επιστημονικών δημοσιεύσεων, του ιδρυτικού μέλους του Τμήματος Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας της Σχολής, του επί πέντε θητείες Προέδρου αυτού. Αναμιμνησκόμενος δε εξεχόντως του χαρισματικού ακαδημαϊκού, του υπηρετήσαντος την επιστήμη και την παιδεία, του εμπνεύσαντος αναρίθμητους φοιτητές (πλείστοι των οποίων κλεῖζουν ήδη, επί τα ίχνη του βαδίζοντες, τους εν τη των Φιλοσόφων και όχι μόνον Σχολή συναδέλφους), του ανδρός του δαψιλώς επιδείξαντος αρετές αγάπης, ήθους, ευγενείας, σεμνότητος, παρρησίας λόγων και πράξεων, δημοκρατίας σκέψεων οραματισμών και έργων.

Με τη βεβαιότητα ότι ο εκλιπών κατέλιπε ανεξίτηλο το στίγμα του στη Φιλοσοφική Σχολή, ειδικότερα, αλλά και συλλήβδην στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών καταθέτουμε τον προσήκοντα σεβασμό στη μνήμη του, συλλυπούμενοι εγκαρδίως τους οικείους του, και υποτονθορίζουμε ολοθύμως το του υμνωδού «Μακαρία ἡ ὁδός, ἡ πορεύει σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως».